

[Steincke.]

alt føler sig tilstrækkeligt betrygget ved at lade Retsformandens og ikke Rettens Skøn være det afgørende.

I øvrigt anser jeg det altsaa for nødvendigt, at man, som det hele ligger, ikke modsætter sig dette Lovforslags Gennemførelse, og jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Rytter: Det fremgaar af de Bemærkninger, hvormed den højtærede Justitsminister forelagde Lovforslaget, at det ikke er med særlig stor Glæde, han har fremsat det. Jeg er enig i, at nogle af Ændringerne — den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Steincke) var ogsaa inde paa det — er ret selvfølgelige og overhovedet ikke vil kunne give Anledning til Diskussion, medens andre derimod er mere tvivlsomme. Men da Bestemmelserne er rent midlertidige, kan vi for vort Vedkommende ikke have nogen Betænkelighed ved Forslaget. Og det har vi saa meget mindre, som de Regler, der her foreslaas, er i den Grad i Strid med de Principper, som vi fra alle Partiers Side hylder, at der vist ikke vil være Tvivl om, at de, naar Forholdene tillader det, vil blive ophevet igen uden større Vanskelighed. Det gælder navnlig de Regler, efter hvilke Doms mænd kan udelukkes, og efter hvilke Nævninger kan udelukkes, hvor Sagen ikke kan appelleres, og hvor der ikke kan gives Udskrift af vedkommende Sag, alle sammen Paragraffer, som jeg under de foreliggende Omstændigheder mener, vi kan gaa med til.

Den højtærede Minister vil selvfølgelig svare paa det Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Steincke rettede til ham. Jeg maa dog dertil sige, at det forekommer mig, at Afgørelsen vanskeligt kan overlades til Retten; det maa være Retsformanden, som afgør Spørgsmaalet, idet han rimeligvis er den, der er bedst inde i, hvad Hensynet til den foreliggende Sag kræver. Jeg tror ikke rigtig paa, at personlig Sympati og Antipati spiller saa stor en Rolle, som det ærede Medlem mener, i hvert Fald ikke fra Dommerens Side, maaske snarere fra den anklagedes Side, men jeg er heller ikke i Tvivl om, at hvis den anklagede udtrykker Ønske om at se en bestemt af de beneficierede Sagførere, vil der blive taget det videst mulige Hensyn hertil.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til en hurtig Gennemførelse her i Tinget.

Stein: Det foreliggende Lovforslag er, som det ogsaa er blevet betonet af den højtærede Justitsminister, tvødtelt. Det omfatter først forskellige Bestemmelser af varig Karakter, der er af rent praktisk Natur, idet de gaar ud paa at sikre Rettens uhindrede og rolige Forløb. Deres Fremkomst skyldes indhøstede Erfaringer, og de vil ikke møde Indvendinger af nogen Art, i hvert Fald ikke begrundede Indvendinger. Men dernæst omfatter Lovforslaget en Række Ændringer til den gældende Retsplejeordning, som er affødt af de særlige Forhold, vi i Øjeblikket er inde under, og som derfor er tænkt at skulle være rent midlertidige, idet denne Del af Lovforslaget skal optages til Revision senest i Rigsdagssamlingen 1943—44. Der røres her ved Regler, som er af fundamental Natur for hele den gældende Retsplejeordning, hvorfor Ændringerne for saa vidt kan vække visse Betæneligheder. Det fremgik ogsaa af den højtærede Justitsministers Udtalelser, at han selv har haft visse Betæneligheder. Disse Betæneligheder maa imidlertid vige for de Hensyn, der anføres i Bemærkningerne til Lovforslaget, og som ogsaa er anført af den højtærede Justitsminister her i Dag. Det skal ogsaa erkendes, at Forslagene er omgivet af betryggende Kauteler. Det gælder ganske særlig de ogsaa af tidligere Talere fremhævede Ændringsforslag til Retsplejelovens §§ 687, 688 og 692 angaaende Udelukkelse af Nævninger og Doms mænd, hvor Afgørelsen i hvert enkelt Tilfælde er henlagt til Højesteret. Under Hensyn hertil og i Erkendelse af, at de særlige Forhold, hvorunder vi i Øjeblikket lever, kan kræve særlige Foranstaltninger, kan det Parti som jeg har den Ære at repræsentere, tiltræde Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger. Jeg skal dog tilføje, at vi maa lægge afgørende Vægt paa Revisionsbestemmelsen i Lovforslagets § 2.

Lannung: Lovforslagets Bestemmelser falder jo, som der allerede er gjort opmærksom paa fra flere Sider, i to Kategorier. Der er først de Ændringer af hvad jeg vil kalde mere teknisk-praktisk Karakter, som Erfaringen har vist er hensigtsmæssige; det er klart, at de kan accepteres fra alle Sider, simpelt hen som en Forbedring af Retsplejeloven. Jeg er for mit Vedkommende særlig tilfreds med, at man nu ogsaa faar sagkyndige Dommere i Ankesager ved Landsretterne, saaledes som det er henstillet af Præsidenten for Vestre Landsret; det er efter mit Skøn et betydeligt Fremskridt.